

הרב אברהם אוהיון

ואני תפלה מהמאורות הגדולים

לקוט עשרים וחמשה ספרים
אוטנטיים, מרגשים ומלאים מוסר והנהגות
על מעלת התפלה מ"המאורות הגדולים"

עריכת לשון:
הרב שאול עובדיה פתיה

ניקוד:
יהודית הירשמן

הגהות:
לאה אטון

ציורים:
אבישי חן

שרה קוננופניצקי

תמר צייטלין

אלישע כץ

דבורה קוטובסקי

ב. יוסף

עימוד:

מ. פלקסר

ניהול גרפי:

אברהם אוהיון

הוצאת ספרים
אברהם אוהיון
כל הזכויות שמורות ©

הפצה בלעדית!

להזמנות ומשלוחים

פלאפון: 050-4164-500

וואטסאפ: 052-551-2000

סיטנאות: 055-670-5567

מייל: 4164500@gmail.com

אתר: ohayon-books.co.il

למחבר אין קשר להפצה!

תָּכֵן עֲנִינִים

8"אָבִינוּ אָב הַרְחֵמוּ, הַמְרַחֵם, רַחֵם עָלֵינוּ"
10'הַחֲזוֹן אִישׁ'
12'תִּקְוֵנוּ חֲצוֹת' לְאוֹר הַנֵּר
14מִדּוּעַ וְתָר מָרָן עַל שְׁנַת עֲנָג שְׁבַת?
16תַּחֲתֵית הַמּוֹתִים בְּבֵית הַחֹלִים
18"גַּם הַתְּפִלָּה שְׁלָךְ, יְכוּלָה לְהוֹעִיל לִי..."
20"וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּכָל!"
22כְּשֶׁרָבִי שְׁלֵמוֹה אֶלְקִמְבֵּץ מִבְּקֵשׁ...
24מִי גִשְׁמִים
26אַיִמֹת מוֹלְחָמָה
28מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְתַפְלָה בְּמִנְיָן
30מִנְחָה עִם מְרֵאוֹת אֱלֹקִים
32מְאוּר עֵינָיו שֶׁל מְאוּר יִשְׂרָאֵל
34תַּחֲנוּת בְּקַבְרֵי צַדִּיקִים
36הַבְּרָכָה שְׁנֵתְמִימָה
38תְּפִלָּה קוֹדֶמֶת לְכָל!
40הַתְּפִלָּה שֶׁהֲצִילָה
42תְּפִלָּה לְלֹא נוֹעַ
44תְּפִלָּה יְקָרָה בְּסִדּוּר יָקָר
46סֵפֶר הַתְּהִלִּים הַקָּטָן
48"עִם הַשּׁוֹרוֹת הִלְלוּ אֲנִי חַי אֶת כָּל חַיִּים!"
50גֵּס וְפֶלֶא בְּבִרְכַת הַלְבָנָה
52מִי שֶׁהוֹצִיאֲנִי - יְכַנִּיסֵנִי
54יְלָדֵי שׁוֹנָם
56תְּפִלִּין בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ

הַקְדָּמָה

עָלֵינוּ לְחַטֹּף לְעַצְמוֹ, לְכָל הַפְּחוֹת, אֶת שְׂאֵר הַבְּרָכוֹת! לְהַאֲבִק כָּל הַזְּמָן! לֹא לְהַתְיַאֵשׁ וְלֹא לְהִזְנִיחַ!"

וְכִמוֹ בְּכָל מִצְוָה חֲשׂוּבָה וְיִקְרָה, גַּם בְּנוֹגַע לְעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, הַדְּרָךְ לְעִמּוֹד עַל מַהוּתָהּ וְלְהַפִּיר כִּיֻּצַד מִתְעַלְמִים בָּהּ - הִיא לְשֵׂאת עֵינַיִם אֶל הַהָרִים וְלְהַתְבַּוְּנוּ בְּמַעֲשֵׂי הַגְּדוֹלִים. עָלֵינוּ לְלַמֵּד מְאוּרְחוֹת רַבּוֹתֵינוּ וּמְאוּרוֹתֵינוּ, לְרֵאוֹת כִּיֻּצַד נִהְיֶה הֵם בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה, וּבְאִילוֹ הַנְּהַגוֹת הַנְּהִיגוֹ עֲצָמָם עַל מִנַּת לְזִכּוֹת בָּהּ כְּדָבְעִי.

בְּסֵפֶר זֶה קִבְּצֵנוּ עֲשָׂרִים וְחַמֵּשֶׁה סְפּוּרִים מְבַהֵרִים מִכָּל סִדְרַת סְפָרֵי "הַמְּאוּרוֹת הַגְּדוֹלִים", הַנוֹגְעִים לְעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה. סְפּוּרִים נִפְלְאִים וּמְרַתְקִים, מְעוֹרְרֵי מַחֲשָׁבָה וּמְאַלְפֵי מוֹסֵר, בֵּינֵהּ וְדַעַת.

חֲזָקָה עַל הַקּוֹרֵא, קָטָן כְּגֹדוֹל, יָלֵד כְּמִבְּגָר, שְׁלֵמִים כְּמִשְׁוִים סְפּוּרִים אֵלֵינוּ תִּתְעוֹרֵר בְּנִפְשׁוֹ תְּשׁוּקָה חֲזָקָה וְאִמִּיצָה לְזִכּוֹת וְלְהַתְּפַלֵּל כְּהִלְכָה.

וְיֵהִי רְצוֹן שֶׁתִּקְבְּלֵנָה תְּפִלוֹתֵינוּ בְּרָצוֹן. אָמֵן.

שְׁלָכֶם אֲבָרְהָם אוֹחִיּוֹן

וְאֲנִי תְּפִלָּתִי. הַתְּפִלָּה הִיא יְסוּד הַקֶּשֶׁר בֵּין הָאָדָם לְבוֹרְאוֹ. הִיא הַעֲבוּדָה שֶׁבְּלֵב, סוּד הַפְּנִימִיּוּת שֶׁל עֶבֶד ה' אֲמֵתִי. זוֹ הַסִּפָּה שֶׁעֲבוּדַת הַתְּפִלָּה, אֲצַל כָּל אֶחָד לְפִי מְדַרְגָּתוֹ, הִנֵּה קֶשֶׁה יוֹתֵר, הַדּוֹרְשֵׁת תְּשׁוּמֹת לֵב מְרִבִּית, הַכְּנֵה כְּדָבְעִי וְלֵב טְהוֹר. וְלִמְרוֹת זֹאת, תְּמִיד יֵאָרֵב הַיָּצֵר הַרַע לְאָדָם בְּעַת הַתְּפִלָּה, לְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן הַבְּרָכוֹת וְהַתְּפִלוֹת, לְהַכְנִיס בְּלִבּוֹ מַחֲשָׁבוֹת זְרוֹת וְלְהַסִּיטוֹ מִן עֲבוּדַת הַלֵּב הַפְּנִימִית - הַתְּפִלָּה.

מָרָן ה' חֲפֵץ חַיִּים" נִשְׁאַל עַל כֹּה פַּעַם מֵאָדָם אֶחָד, שֶׁכִּבֵּר הִיָּה מִיֵּאֵשׁ כְּמַעַט, כִּיֻּצַד נִתָּן לְהַתְּמוּדָד עִם הַסַּחַח הַדַּעַת בַּתְּפִלָּה, שֶׁמִּצּוֹי כָּל כֹּה עַד שֶׁנִּרְאָה לְעֵתִים כִּי הוּא חָלַק בְּלִתִּי נִכְרָד מְפֹנָה.

תְּשׁוּבָתוֹ שֶׁל הַסִּבָּא קִדְּיָשָׁא הִיָּתָה, כִּי הַדְּבָר דּוּמָה לְמוֹכְרַת יְרֻקוֹת בְּשׁוּק, שֶׁנִּעַר שׁוֹכֵב הַפֶּה אֶת סַל הַיְרֻקוֹת שֶׁלָּהּ וְהַחֵל חוֹטֵף מִמֶּנּוּ לְעַצְמוֹ. "עוֹמְדַת מוֹכְרַת הַיְרֻקוֹת וְזוֹעֶקֶת מָרָה, עַל הַנִּעַר הַגֵּנֵב", הַסְּבִיר ה' חֲפֵץ חַיִּים", "עַד שֶׁחוֹלְף לוֹ בַּר דַּעַת אֶחָד וְאוֹמֵר לָהּ: עַד שֶׁאֵת זוֹעֶקֶת, הַתְּכּוֹפְפִי וְאִסְפִּי בְּעַצְמִי! הַצִּילִי מֵה שְׁנֵתָן לְהַצִּיל!"

"כֹּה גַם בְּעִבּוּדַת הַתְּפִלָּה", הַסְּבִיר ה' חֲפֵץ חַיִּים", "אִם נִלְכַּד אָדָם בְּרִשְׁתַּת הַסַּחַח הַדַּעַת שֶׁל הַיָּצֵר, וְלִפְתָּע פִּתְאוֹם הוּא מְגַלָּה זֹאת,

”אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו”

ה
ד

רבי מצאנז, רבי יקותיאל יהודה הלפר שטאם זי"ע א הָהָ עמוּד התפלה שבדור. תפלתו נאמרה בהשתפכות הנפש ובלהט גורא, עד שלרגעים נדמה הָהָ פי הנה, עוד מעט תפרח נשמתו הקדושה מגופו החלוש ותדבק במקורה העליון באהבה אין קץ. ידועה בפרט היתה השתפכות נפשו בברכת "אהבת עולם". לעתים היתה ברכה זו אורכת לרבי יותר

משענה שלמה...

וקה תאר אחד מחסידיו את עבודתו של הרבי בברכת "אהבת עולם": הרבי החל את הברכה בקול רועד: "אהבת עולם אהבתנו ה' אלקינו" ... נכר הָהָ עליו, כי בכל רגע עומד הוא לפרץ בבכי.

ואז, בהגיעו למלים "אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו", נפרץ הסקר. הרבי התנפח פתינוק מבלי יכלת להרגע. טאטע, טאטע, אב רחמן, רחם עלינו, המרחם, רחם עלינו...

דקות ארפות חלפו עד שהרבי הסדיר את נשימתו. "ותן בלבנו בינה", בקש, ושוב נשנק בבכי, "להבין", זעק הרבי בקול לא לו, תן בלבנו בינה להבין, אוי, ולהשפיל, אוי, רבוננו של עולם, תן בנו בינה להשפיל, "לשמע, ללמוד וללמד".

גרוננו של הרבי נשנק בדמעותיו, והוא המשיך בתפלתו כבן המחזר אחר אביו: "והאר עינינו בתורתך... ודבק לבנו במצותיך".

לא היתה זו תפלה. היתה זו תהנה נוראה, שועה מיסרת, כטובע הנאחז בקש: "והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותיך", פי אלולי פו, למה לנו חיים?

אט אט נרגע הרבי, ולמתבונן מן הצד נראה הָהָ פי הנה, עוד מעט ימשיך הרבי בתפלתו ויגיע לקריאת שמע. אולם לפתע התפרץ הרבי שוב בבתחלה: "אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו", ושוב נשפכו דמעותיו פמים. וכי יש גבול לאהבה שבין בן לאביו הרחום והחונן...

שוב מרר הרבי בבכי כשהוא מתחנן על נפשו, להבין ולהשפיל, לשמע, ללמוד וללמד, והפעם הגיע עד למלים "ויהי ללבנו לאהבה וליראה את שמו... וחסדיך הרבים אל יעבובנו".

שוב חזר לראש. "אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם עלינו". אבא, מה מבקשים אנו? רחמים! רחם עלינו, ותן בלבנו בינה להבין ולהשפיל...

"מהר והבא עלינו ברכה", דבקה נפשו בקונו, "מהר, אוי טאטע, שוין שוין, מהר, מהר ושבר על הגוים ועל הגליות מעל צוארנו"...

וקה, מתוך נחלי דמע של אהבה, הגיע הרבי לקריאת שמע...

סוק